

Samhald er ein treyt

ØLL ERU samd um, at orsök-in til tað góða úrslitið hjá føroyska landsliðnum seinasta mikukvöld var tað heilt ótrúliga samhaldið, sum valdaði á føroyska liðnum allar teir 90 minuttirnar. Liðið stóð sum ein maður.

HETTA heldur føroyingurin á gøtuni. Hetta halda allir ítróttarskrivarar. Bæði her heima og í útlondum. Sostatt eru øll samd um, at samhaldið var orsøkin til føroyska sigurin, og at samhaldið altíð er ein avgjörd treyt, um eitt gott úrslit skal spyrjast burtur úr.

SPURNINGURIN er so, hvat kann hetta læra okkum, eisini í øðrum viðurskiftum. Eitt nú í samfelagsspurningum. Í politiskum viðurskiftum o.s.f.

Javnaðarflokkurin stendur fyri einum politikki, sum byggir á samhald ella solidaritet, men tað ger politikkurin hjá hinum flokkunum ikki. Teir tosa og skriva um at bróta samhaldið. Um at privatisera alt, sum er samhaldsfast ella solidariskt.

SAMHALDSFASTA eftirlønarskipanin skal avtakast og privatisera. Í bløðunum hevur landsstýrismaðurin, sum hevur strandferðsluna undir sær, borið upp á mál at privatisera tann stovnin. Onkur annar hevur róð upp undir at privatisera postverkið. Í øðrum londum, sum verða stýrd av borgarligum flokkum, hava teir ætlan um at privatisera heilsuverkið og skúlaverkið.

ØLL VITA, at tað er tað privata, ið hevur sett okkum í ta ovurhonds stóru uttanlands-

skuldina. Tí eru tað fleiri — øll tey, sum hava nakað at hugsa við — ið ikki duga at skilja, hvussu ein størri privatisering her á landi kann loysa trupulleikarnar hjá tí føroyska samfelagnum. Hon kann bera seta størri krøv um stuðul úr landskassanum og føra til eina uppáftur størri uttanlandsskuld.

HVÍ KUNNU vit ikki standa sum ein maður? Hví skal alt, sum er samhaldsfast ella solidariskt, brótast niður? Leggast í sor? Er tað ikki heilt náttúrligt at vit standa saman um eitt heilsuverk, eitt skúlaverk, eina eftirlønarskipan, eina strandferðslu, eitt postverk, ein banka, eina tyrlutænastu osfr. Ella skulu tey sjúku gjalda heilsuverkið aftur fyri at tey loyva sær at verða sjúk?

VIT BIDJA um saklig argu-

ment fyri, hví alt tað samhaldsfasta skal sindrast við eini privatisering, sum bert hevur til endamáls at tryggja nøkrum fáum privatum vinning í egnan lumma. Og eitt vita vit: Undirskotið verður so ongantíð privatiserað. Tann rokningin verður send Palleba at gjalda.

POLITIKARAR úr øllum flokkum, uttan javnaðarflokkinum, sum byggir sína politisku stevnu á samhald, áttu at gjørt sær fullkomuliga greitt, at tað var samhaldið, sum bar sigurin heim í Landskrona seinasta mikukvöld og at tað somuleiðis er samhaldið, ið kann bjarga Føroyum undan at fara á húsagang.

SO EINFALT er tað!

vj.

Lyndislýsing — heimin runt

Uttan annars at hava minsta skil á og vitan um fótbólt, so var hendingin 12. september í Landskrona av einum tiliklum slagi, at tað bylgdist í barmi, tú vart lyftur upp frá og borin í mál. Eitt langt andaleyst bil, ið ikki tóktist fáa enda, vóru 47.000 sálir so fullkomiliga treyta- og fyrilitleyst skræddar úr niðardýpi upp — tá tað grunnbreyt á leikvøllum í Landskrona.

Øll megin í tí samlaðu føroysku fólkasáluni var sett inn á, og var borin, av hesi flóðaldu av vilja, kraft og einastandandi treiskni, hesir fáu av okkara landsmonnum settu inn hetta kvöld í útleig.

Hvat var tað, ið djúpast sæð fór fram á hesum grasklaeddan viggvøllum í Sviariki?

Var tað fótbóltur?

Jú men, vóru tað ikki eisini føroyingar, tá teir eru sannast og bestir? — Fiski- og arbeidsmenn, seyðamenn og smiðir. —

Útspiltir og vanvirdir, ein minniluti hóttur av verðsins skeivu gongd, úthongdir sum drápsmenn og ránsmenn, tá tað snýr seg um at veiða til matna, heimsins størstu skuldarreyvar.

Burtur úr einum samfelag, sum búskaparliga at kalla er lagt í oyði.

Av einum heimavølli, sum í dupultum týðningi slettis ikki er til, — vórðu alt

og øll gjord til skammar.

Føroyskt lyndi, tá tað er best, føroyskur moralur, vilji og roynisandi.

— Alt, alt varð eitt endaleyst bil sett inn á alt:

Hesir fáu, ið soleiðis fóru út at berja upp okkara sorlaða umdømi, hesir fáu runnarnir á grasinum í Landskrona megnaðu eftir 90 minuttum at hevja aftur tað umdømi, ið skortandi moralska støðið hjá nøkrum vinnu-

livspolitiskum jokarum so álvarsliga hava løstað, tá teir gloymdu góðan, gamlan føroyskan siðarv. Tað var eitt bragd, og eitt innlit í sonnu føroysku fólkasáluna, ið fór heimin runt henda søguliga dagin í Landskrona. Lov og takk fá tit fáu fyri tað.

JS.

